
Επαμεινώνδας Καραχάβιος

Ταξίαρχος (Ι) Πολεμικής Αεροπορίας εα
Κυβερνήτης Ολυμπιακής Αεροπορίας
Μέλος Δ.Σ. Πανελληνίου Συνδέσμου
Βετεράνων Αεροπορίας

Αθήνα 10 Μαΐου 1998

Ο Πτέραρχος Κων/νος Δαβάκης, ο θρυλικός μπάρμπα-Κώστας, έφυγε για πάντα από κοντά μας. Πριν από μερικές ημέρες έκανε την τελευταία του ηρωική απογείωση, αφήνοντάς μας ορφανούς και μόνους.

Εγώ προσωπικά τον έζησα από πολύ μικρός. Πριν ακόμη εισαχθώ στη Σχολή Αεροπορίας, λόγω του στενού του δεσμού με την Οικογένειά μου. Είμαστε συμπατριώτες και η γνωριμία μας αυτή, στάθηκε η κύρια αφορμή της αγάπης μου προς την Αεροπορία και το Αεροπλάνο. Από της ορκωμοσίας μου ως Αξιωματικός, συνδέθηκα και προσωπικά μαζί του. Ήμουν πάντα δίπλα του. Ακόμη και σπίτι στη Νέα Σμύρνη που αγοράσαμε με τη γυναίκα μου, το πήραμε δίπλα από το δικό του.

Εμείς οι νεώτεροι Αξιωματικοί είμαστε τα παιδιά του. Ποτέ δεν τον είδαμε ως ανώτερό μας Αξιωματικό αλλά ως πατέρα μας. Υπήρξε ο αδιαμφισβήτητος Ηγέτης και Αρχηγός. Ποτέ δεν φοβήθηκε κανέναν. Ό,τι ήθελε έκανε στην Αεροπορία και στο Στρατό Ξηράς. Ανέπτυξε καθόλη τη διάρκεια του βίου του, πλούσια Εθνική και Κοινωνική δράση. Εμείς τα αγαπημένα του παιδιά, ενθυμούμεθα με βαθύ σεβασμό και ειλικρινή ευγνωμοσύνη, τον άγιο, σοφό και γενναίοψυχο Άνθρωπο, τον μεγάλο πολεμιστή, τον υπερήφανο και αγέρωχο Αξιωματικό. Καθόλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του ως Αξιωματικός, πραγματικά δέσποζε στη Χώρα μας αλλά και στις σύμμαχες χώρες, η στρατιωτική προσωπικότητά του. Ποτέ δεν ενήργησε δια ίδιον όφελος. Ενεργούσε πάντοτε με βαθύ αίσθημα ευθύνης. Διοικούσε με υπευθυνότητα, σοβαρότητα, ευθυκρισία και γενναίοψυχία.

Δεν θα ήταν καθόλου υπερβολή αν επεσήμανα ότι υπήρξε ο μοναδικός Αξιωματικός-Ηγέτης, ο οποίος με θάρρος και τόλμη στιγματίζε σε κάθε ευκαιρία, αδικίες και παρεκτροπές συναδέλφων του Πτεράρχων ή ακόμη και Κυβερνώντων. Ουδέποτε φοβήθηκε να εκφρασθεί έγγραφως ή προφορικά, καταγγέλοντας και χαρακτηρίζοντας συμπεριφορές πολιτικών ή στρατιωτικών ηγητόρων ως απαράδεκτες, αντικανονικές, αντεθνικές, απρεπείς, αδιαφορώντας για το προσωπικό του κό-

στος. Ουδέποτε συγχώρεσε εμπάθειες και μικρότητες, προσπαθούσε δε, για επανόρθωση όλων των αντικανονικών πράξεων και ατοπημάτων.

Έχω πεισθεί, ότι όταν αναφερόμαστε σε μεγάλες προσωπικότητες και φυσιογνωμίες, όπως ο Κώστας Δαβάκης, που φεύγουν από κοντά μας, θα πρέπει η αναφορά μας αυτή να έχει δημόσιο χαρακτήρα, έτσι ώστε να γίνονται προς τις νεώτερες γενεές παραδείγματα για μίμηση. Με αυτόν τον τρόπο δείχνουμε ότι αυτές οι προσωπικότητες συνεχίζουν να βρίσκονται ανάμεσά μας.

Ο Πτέραρχος Κων/νος Δαβάκης, υπήρξε η πιο δυναμική και φλογερή προσωπικότητα της Πολεμικής και της Πολιτικής Αεροπορίας της Χώρας μας. Έταξε ως σκοπό της ζωής του και τα κατάφερε να φέρει την ηρεμία, τη δικαιοσύνη, την αξιοκρατία, την εντιμότητα και την πειθαρχία στην Πολεμική Αεροπορία. Καταπολέμησε με όλες του τις δυνάμεις τις κάθε είδους καταχρήσεις, ανεντιμότητες, αναξιοκρατίες. Το δύσκολο έργο του επιτελείτο με θέρμη ψυχής και αποφασιστικότητα και πάντοτε με τη βοήθεια του Θεού, όπως συνήθιζε να λέγει.

Ίστατο συνεχώς δίπλα στους Αξιωματικούς, Υπαξιωματικούς, Οπλίτες και Πολιτικό Προσωπικό της Ελληνικής Αεροπορίας. Τους εμπύχωνε και τους συμπαρίστατο, επιβραβεύοντάς τους για κάθε προσπάθειά τους για την αναβάθμιση του Όπλου.

Επί σειρά ετών υπήρξε ο δυνατός άνδρας της Αεροπορίας, ένας εκ των αναμορφωτών της. Συνομωσίες, δολοπλοκίες και αδικίες εξαφανίστηκαν ως δια μαγείας επί των ημερών την παντοδυναμίας του Κων/νου Δαβάκη.

Ήταν Αξιωματικός εντυπωσιακός, με ωραίο παράστημα, αληθινός γίγαντας, με καταπληκτική σωματική δύναμη και μάτια γεμάτα λάμψη. Είχε μία άνεση και μεγαλοπρέπεια στις κινήσεις του. Ακτινοβολούσε και γοήτευε.

Κοιμόταν το πολύ τέσσερεις ώρες τη νύκτα, θεωρώντας πως κάθε ώρα ύπνου είναι μεγάλη απώλεια για τη ζωή. Βρισκόταν σε συνεχή ένταση και κίνηση. Η μνήμη του ήταν πρωτόγνωρη και το μυαλό του λειτουργούσε γρήγορα και αποτελεσματικά. Ήταν ικανός να υπαγορεύει δύο ή περισσότερα κείμενα ταυτόχρονα, παρακολουθώντας ανεμπόδιστα το νήμα των ιδεών του καθενός. Απένειμε δικαιοσύνη με απλή και ξεκάθαρη κρίση. Γνώριζε πολύ καλά πως ο κριτής κρίνεται δύο φορές από τον κρινόμενο.

Πάντοτε έκανε λιτή ζωή, δίνοντας το παράδειγμα σε μας τους νεώτερους. Το σπίτι του ήταν διαρκώς γεμάτο από κόσμο που περίμεναν υπομονετικά την υποστήριξη ή τη βοήθειά του. Ο λόγος ή η προσωπικότητα του συνομιλητή του αποτελούσαν συστατικό παράγοντα γι' αυτόν. Διασκέδαζε ζωηρά με απλούς ανθρώπους και του άρεσε γενικά η επαφή μαζί τους.

Όλοι εκτελούσαμε χωρίς αντίρρηση τις εντολές του. Ακόμη και οι αρμόδιοι πολιτικοί προϊστάμενοί του (Υπουργοί, πρωθυπουργός κλπ.) πάντοτε τον συνεβουλεύοντο για θέματα της Πολεμικής ή της Πολιτικής Αεροπορίας, ως και για θέματα Εθνικής Ασφάλειας της Χώρας ή των Ενόπλων Δυνάμεων, ακόμη και όταν ευρίσκετο εκτός Αεροπορίας.

Μέχρι το τέλος του βίου του, το κύρος του υπήρξε μεγάλο σε ολόκληρη την Ελλάδα αλλά και στο Εξωτερικό. Πολλοί ηγέτες κρατών-μελών του ΝΑΤΟ, ή της Αιγύπτου, ή της Λιβύης, ή της Γιουγκοσλαβίας, έχουν εκφραστεί εγκωμιαστικά και τιμητικά για τον Πτέραρχο Κων/νο Δαβάκη.

Πέραν των μεταλλίων και παρασήμων που του απονεμήθηκαν κατά καιρούς από την Πολιτεία, για πράξεις πολύ μεγαλύτερες από το απλό καθήκον, δεν είναι τυχαίο που τέθηκε το όνομά του δίπλα στον διεθνούς φήμης Αμερικανό ήρωα Πτέραρχο Λώρις Νόρσταντ, σε Κοινοφελές Διεθνές Ίδρυμα, στο "Διεθνές Ίδρυμα Προαγωγής Ευρωπαϊκών Σχέσεων Πτέραρχοι Λ. Νόρσταντ και Κ. Δαβάκης".

Ο αείμνηστος Πρόεδρος Παναγιώτης Κανελλόπουλος έλεγε πάντοτε όταν ερωτάτο για τον Κων/νο Δαβάκη με τον οποίο είχε συνεργαστεί στενά από την περίοδο της Μέσης Ανατολής μέχρι και την μεταπολίτευση (1942-1975): "Ο Κων/νος Δαβάκης υπήρξε υπασιιστής μου μετά τον πόλεμο, όταν ανέλαβα το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης. Μετά συνεργαστήκαμε όταν ξαναέγινα Υπουργός Εθνικής Αμύνης και εκείνος ήταν Αρχηγός Β' Κλάδου ΓΕΑ και Αρχηγός Ασφαλείας της Πολεμικής και της Πολιτικής Αεροπορίας. Τέλος, όταν έγινα το 1964 Αρχηγός της ΕΡΕ, στις Εθνικές εκλογές του 1967, που δεν έγιναν ποτέ, λόγω της καταλύσεως της Δημοκρατίας, τον είχα συμπεριλάβει στους Συνδυασμούς ως υποψήφιο βουλευτή της Β' Περιφέρειας Αθηνών. Όπως λοιπόν αντιλαμβάνεστε τον γνωρίζω καλύτερα από όλους σας. Ο Πτέραρχος Κων/νος Δαβάκης είναι θαραλλέος, γενναίοψυχος, έντιμος, δίκαιος και υποστηρικτής του δίκαιου αιτήματος κάθε Έλληνα Πολίτη. Γι' αυτό και μέχρι σήμερα είναι αγαπητός και γνωστός σε όλους τους Έλληνες.

Επί δικτατορίας μπορούσε να γίνει τουλάχιστον πέντε φορές Υπουργός, Αρχηγός Εθνικής Ασφαλείας του Κράτους, Αρχηγός Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας κ.ά. Προς τιμήν του όμως δεν υπέκυψε σε καμμία από τις δελεαστικές προτάσεις που του έγιναν.

Ο Κων/νος Δαβάκης έχει κοφτερή κρίση και άπλετο χιούμορ. Δεν προλαβαίνεις να ανοίξεις το στόμα σου και αντιλαμβάνεται αυτό που θέλεις. Είναι άνθρωπος ακέραιος και ανιδιοτελής. Είναι αξιωματικός λαμπρός και γενναίος. Η συνεισφορά του στην Πολεμική Αεροπορία και στο Κοινωνικό Σύνολο υπήρξε ανεπανάληπτη".

Ο μεγάλος ιστορικός και πολιτικός Σπύρος Μαρκεζίνης, με τον οποίο ο Πτέραρχος εγνωρίζετο από το Δημοψήφισμα του 1946, όπου ως υπασπιστής του τότε Υπουργού Αεροπορίας Πέτρου Μαυρομιχάλη, στενά συνεργάστηκαν, παράλληλα δε ο υιός του Γιώργος Δαβάκης υπήρξε εκ των νεωτέρων φίλων και συνεργατών του, έλεγε: "Ο Πτέραρχος Κων/νος Δαβάκης υπήρξε μεγάλος Αξιωματικός της Αεροπορίας και των Ενόπλων Δυνάμεων γενικότερα. Ήσκησεν ισχυράς επιρροάς εις τους συγχρόνους και μεταγενεστέρους του. Ήταν ένας από τους Έλληνες Αξιωματικούς που ανόρθωσε τις Ένοπλες Δυνάμεις και ιδιαίτερα την Αεροπορία μας ως ανεξάρτητο Όπλο, την κράτησε και την διατήρησε ενωμένη, αψηφώντας απειλές και εκβιασμούς. Υπήρξε παραδεκτός από όλους τους συναδέλφους του αλλά και υπήρξε διεθνούς φήμης Αξιωματικός, γι' αυτό και τον παρακάλεσα να συμμετάσχει εις την Κυβέρνησή μου το 1973, αλλά δυστυχώς μου το ηρνήθη. Εάν είχε αποδεχτεί, ίσως όλα να ήταν διαφορετικά.

Οι Αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων τον παραδέχοντο, τον εσέβοντο και τον ήκουον με κλειστά μάτια. Εκείνο που μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση, ήτο ότι είχε διείδει την άμεση πτώση μου. Ήταν ο μόνος που μου ζήτησε να μην αναλάβω την πρωθυπουργία, γιατί δεν θα με άφηναν να φθάσω στον εκδημοκρατισμό της χώρας."

Οι ηρωικές πράξεις του Κ. Δαβάκη κατά την διάρκεια του πολέμου του 1940 από την 11η Μοίρα Ναυτικής Συνεργασίας άφησαν εποχή. Εκείνο όμως που τον έκανε γνωστό σε εχθρούς και συμμάχους ήταν τον Απρίλιο του 1941, όταν ως Διοικητής του Σμήνους Επιχειρήσεων της 13ης Μοίρας Ναυτικής Συνεργασίας και ενώ η Γερμανική Αεροπορία ισοπέδωνε την Αττική και έκαιγε τα αεροσκάφη μας στο έδαφος, σχεδίασε και ηγήθηκε σχηματισμού 5 Αεροσκαφών τύπου ANSON προς Μέση Ανατολή (Αίγυπτο) για τη συνέχιση του Αγώνα εναντίον του

Άξονα. Αυτά τα πέντε Αεροσκάφη υπήρξαν η συνέχεια ύπαρξης της Ελληνικής Αεροπορίας. Αυτά τα πέντε Αεροσκάφη εντάχθηκαν στο πλευρό της Βρετανικής Αεροπορίας (RAF) και έδωσαν το παρόν στις δύσκολες στιγμές που περνούσε τότε ο Ελεύθερος Κόσμος.

Τον ηρωισμό του και την αυτοθυσία του στη συνέχεια, έδειξε κατά την διάρκεια του Συμμοριτοπολέμου ή του Εμφυλίου Πολέμου όπως σήμερα θέλουν να τον ονομάζουν. Από την Αεροπορική Βάση Ελευσίνας που ήταν Υποδιοικητής έλαβε μέρος σε όλες τις Επιχειρήσεις, ενώ ταυτόχρονα προστάτευσε τη Βάση, με δικής του επινόησης "Σχέδιο Φρούρησης" από κάθε δολιοφθορά και επιβουλή. Στη συνέχεια, κατά την ειρηνική περίοδο, συνέτελεσε τα μέγιστα για την ανόρθωση και οργάνωση εκ βάθρων της Ελληνικής μας Αεροπορίας. Κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις μαθητών στη Σχολή Ικάρων, το ΕΚΕΧ, τη ΣΜΑ, τη ΣΤΥΑ και τη ΣΥΔ (την ίδρυσε ο ίδιος) φρόντιζε ως Πρόεδρος των εξεταστικών επιτροπών ή από τις θέσεις που κατείχε (Αρχηγός Β' Κλάδου ΓΕΑ ή Ασφαλείας ΓΕΑ) και εισήγοντο οι άριστοι από κάθε άποψη και έτσι η Αεροπορία γέμισε από έμπυχο υλικό, που το ζήτησαν όλες οι Αεροπορίες του ΝΑΤΟ.

Εκεί όμως που άφησε εποχή ήταν στο ΝΑΤΟ στο Παρίσι. Με τις επιτυχημένες παρεμβάσεις του υπέρ της Ελλάδας και της Κύπρου, πολλές φορές πρόλαβε καταστάσεις δυσάρεστες για τη χώρα μας. Εκεί δημόσια έλαβε τα συγχαρητήρια του τότε Αμερικανού Πτεράρχου Αρχηγού του ΝΑΤΟ Λ. Νόρσταντ, του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας Αρχιεπισκόπου Μακάριου, του Αρχηγού της ΕΟΚΑ Στρατηγού Γεωργίου Γρίβα-Διγενή και του Έλληνα Πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή.

Ο Κων/νος Δαβάκης, ίσως να είναι μέχρι σήμερα ακόμη, ο μόνος Αξιωματικός που γνώριζε τα θέματα Εθνικής Ασφαλείας, Κατασκοπείας-Αντικατασκοπείας καλύτερα από τον καθένα. Αυτό ήταν γνωστό όχι μόνο στις σύμμαχες χώρες - ή στις χώρες μέλη του ΝΑΤΟ αλλά και στις αντίπαλες χώρες. Εδώ επισημαίνω ότι όταν το 1961 επισκέφτηκε την χώρα μας επίσημα ο Πρόεδρος της Αιγυπτιακής Δημοκρατίας Γκαμάλ Αμπντέλ Νάσερ, ζήτησε την ευθύνη της οργάνωσης της Ασφάλειας και προστασίας του καθ' όλη την διάρκεια της παραμονής του στην Αθήνα να την έχει ο Κων/νος Δαβάκης. Πράγμα το οποίο έγινε για πρώτη φορά στα Ελληνικά Χρονικά. Να προΐσταται δηλαδή όλων των δυνάμεων Φρούρησης και Ασφαλείας Προέδρου Ξένης χώρας Αεροπόρος.

Ο Στρατηγός Γεώργιος Γρίβας-Διγενής ο οποίος τροφοδοτείτο στην Κύπρο με κάθε είδους οπλισμό από τον Κ. Δαβάκη, πάντοτε του ζητούσε την άποψή του και τη γνώμη του για θέματα Ασφαλείας και προστασίας της Κύπρου. Επίσης πολλές φορές είτε μέσω του Υπασι-στού του, Συνταγματάρχου Όμηρου Παπαδόπουλου, είτε μέσω του τό-τε Λοχαγού Αριστόδημου Μπουλούκου, ο Στρατηγός Γ. Γρίβας ζητού-σε και λάμβανε πληροφορίες για τη Μεγαλόνησο σχετικά με τα Σχέδια των Βρετανών ή των Τούρκων, από τον Κ. Δαβάκη. Και αυτό γιατί εγνώ-ριζε ότι μόνο ο τότε Σμήναρχος και μετά Ταξίαρχος Κ. Δαβάκης, είχε τέ-τοιο ανεπτυγμένο δίκτυο πληροφοριών και έπαιρνε πάντοτε τις σωστές πληροφορίες.

Για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα διετέλεσα και εγώ επικεφαλής της Ασφάλειας του ΓΕΑ με τη μορφή που έχει σήμερα και διαπίστωσα το πολυσχιδές έργο που είχε κάνει ο Πτέραρχος Κ. Δαβάκης, στους το-μείς Ασφαλείας και Κατασκοπείας - Αντικατασκοπείας, Διασποράς Ει-δήσεων κ.ά. Για τους γνωρίζοντες δηλώνω, ότι δέος και θαυμασμός δη-μιουργείται βλέποντας μπροστά σου αυτό το σοβαρό έργο.

Αυτά τα γνωρίζουν λίγοι, οι συνεργάτες του Κ. Δαβάκη και ασφαλώς οι τότε Κυβερνώντες. Ο ίδιος ποτέ δεν τα διατυμπάνιζε. Η σεμνότητά του έφθανε σε σημείο εκνευρισμού. Αυτός ήταν ο έντιμος, ηρωικός και συνάμα σεμνός Αξιωματικός.

Ο πατέρας μας ο Κώστας Δαβάκης!

Εμείς τα παιδιά του είμαστε τυχεροί που τον γνωρίσαμε και ζήσαμε δίπλα του.

Ευχαριστούμε τον Θεό γι' αυτό.